U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo kultury,** se sídlem Maltézské nám. 471/1, Praha 1, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích ve věci vedené pod sp. zn. 7 Ca 46/2008,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále též „navrhovatelka“) se svým podáním, které bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 12. 2009, domáhá určení lhůty k provedení procesních úkonů podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

Navrhovatelka se domáhá, aby Nejvyšší správní soud určil lhůty Městskému soudu v Praze (v délce 3 dnů od doručení rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o návrhu navrhovatelky) k vydání rozhodnutí o žádosti navrhovatelky o osvobození od soudního poplatku za úkon doslání spisu a k doslání spisu 7 Ca 46/2008 k nahlížení k Okresnímu soudu v Olomouci.

Ze spisu vyplynulo, že navrhovatelka podala kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 6. 2008, č. j. 7 Ca 46/2008 - 27, kterým byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministra kultury ze dne 6. 3. 2008, č. j. 3316/2008. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2008, č. j. 7 Ca 46/2008 - 33 bylo přiznáno navrhovatelce osvobození od soudního poplatku. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2009, č. j. 7 Ca 46/2008 - 88 bylo navrhovatelce, z důvodů v usnesení specifikovaných, odňato osvobození od soudních poplatků a současně bylo zrušeno ustanovení advokáta Mgr. Pavla Batěka; současně byla zamítnuta i žádost navrhovatelky o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Dne 15. 12. 2009 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh na určení procesní lhůty k provedení výše specifikovaných úkonů. Svůj návrh zdůvodnila navrhovatelka tím, že městský soud, dosud nerozhodl o její žádosti o osvobození od soudního poplatku za úkon doslání, ani spis k dožádanému soudu nedoslal, přitom již rozhodl o odnětí osvobození a zrušení ustanoveného zástupce. Ze spisu bylo zjištěno, že navrhovatelka dne 27. 5. 2009 zaslala soudu žádost o doslání spisu k Okresnímu soudu v Olomouci za účelem nahlížení do spisu za účelem podání vyjádření k žádosti zástupce o zrušení ustanovení zástupce, další urgenci učinila dne 16. 6. 2009; dne 18. 6. 2009 vyzval Městský soud v Praze navrhovatelku, aby sdělila důvody ve lhůtě 1 týdne, pro které žádá o doslání spisu. Dne 19. 6. 2009 sdělila navrhovatelka soudu, že z žádného právního předpisu nevyplývá, že účastník řízení má povinnost zdůvodňovat svoji žádost o nahlížení do spisu. Dne 5. 10. 2009 sdělil předseda senátu navrhovatelce, že neudělil souhlas se zasláním spisu, neboť žádost nebyla odůvodněna.

Senát ve věci nyní rozhodující zjistil, že proti tomuto usnesení podala navrhovatelka kasační stížnost, která byla dne 2. 12. 2009 postoupena Nejvyššímu správnímu soudu. Zde je věc vedena pod sp. zn. 7 As 78/2009. Sedmý senát NSS projednává kasační stížnost stěžovatelky podanou proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2009, č. j. 7 Ca 46/2008 – 88, jímž bylo stěžovatelce odňato osvobození od soudních poplatků, zrušeno ustanovení zástupce a zamítnut návrh na ustanovení zástupce pro kasační řízení. V této věci bylo nezbytné si vyžádat pro posouzení věci i civilní spis, který je nyní součástí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod výše uvedenou spisovou značkou. U Městského soudu v Praze se tudíž navrhovatelkou požadovaný spis nenachází.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že jeho stížnost na průtahy v řízení, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudů, jím nebyla řádně vyřízena, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení. Podle § 174a odst. 7 téhož zákona pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Nejvyšší správní soud předně považuje za nutné poukázat na povahu řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona o soudech a soudcích. Jeho smyslem je určení toho, zda v řízení nedochází ze strany soudu k neodůvodněným průtahům a případné zjednání nápravy stanovením lhůty. V rámci tohoto řízení však nemůže docházet k věcnému přezkumu postupu soudu, u nějž jsou namítány průtahy v řízení. Jinak řečeno, dospěje-li k závěru, že městský soud ve věci koná, a to bez zbytečných průtahů, pak nemůže než návrh na určení lhůty zamítnout. Ze soudního spisu nevyplynuly žádné nedůvodné průtahy v řízení, které je s navrhovatelkou vedeno.

Ze soudního spisu je přitom patrné, že v řízení před městským soudem k namítaným průtahům nedochází. Jak již Nejvyšší správní soud konstatoval ve skutkově

shodné věci navrhovatelky ve svém usnesení ze dne 11. 1. 2010, č. j. Aprk 15/2009 - 75, domnívá-li se navrhovatelka, že se městský soud dopouští svým postupem porušení jejích procesních práv, pak může učinit tuto otázku předmětem soudního přezkumu eventuálního rozhodnutí městského soudu ve věci samé. To ostatně, jak bylo uvedeno výše, navrhovatelka učinila.

K návrhu na určení lhůty k vydání rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudního poplatku za úkon zaslání spisu Nejvyšší správní soud konstatuje, že v situaci, kdy městský soud dospěl k závěru, že spis k Okresnímu soudu v Olomouci zasílat nebude, by bylo zjevně nadbytečným rozhodovat o poplatku za zaslání spisu. Ani v tomto bodě tak neshledal důvod k určení lhůty k provedení procesního úkonu.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v řízení před městským soudem k průtahům nedochází a návrh žalobkyně podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 26. ledna 2010

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu